

бъди подложена и подчинена подъ воля та на лѫжати, той да ти бъди господарь. На Адама пакъ рече: Понеже си послышалъ женката си повече отъ мене, нека ти бъди земя та проклата, търнъ и болчеца да ти ражда; съ потъ на лице то си да юдешъ хлѣба си, додѣто са вратишъ пакъ въ земя тѣ, отъ коало си взатъ. Така осаждени и Адама и Євх изгони Богъ изъ раа, и постави херовїма съ пламенно оръжїе да пази райски тѣ врата. (1)

§. 7. Ядамови сынове и първа жертва.

Адамъ и Єва родиха испърво двама сынове. Първый са именуваше Каинъ, а вторый Авель. Каинъ вѣше землѣдѣлецъ, а Авель пастыръ на овцы. Оный принесе на Бога жертвѫ стъ земни тѣ плодове, а той мѣ жертвова първо то младо агне отъ стадо то си. Авелеva та жертва бы прѣтна и оугодна на Бога; а Каинова та не бы нито за да єхъ погледни Богъ дестайна. Защо то Авелеva та жертва извирада є отъ благодарно и благочестиво сърдце, а Каиново то приношеніе было є само вънкашно престрѣванье и зато мерско напредъ Бога. (2)

§. 8. Каиново братоубийство.

Каинъ като видѣ, какъ Богъ помнено благоволенїе има камъ Авела, омрази брата си така, чо то ни є можалъ да го погледни. Наюжи и начумѣри лице то си, и изгуби са отъ тажкъ зависть и омразъ; защо та всака зла страсть и особито зависть та, нарѣшава красно то человѣческо лице.

Богъ рече на Каина тѣхъ и любезно: Защо си така сърдитъ и защо си са изгубилъ така, и пожелалъ на лице то? Да знаешъ, какъ, ако возлюбишъ добродѣтель тѣ, ци ми бѫдишъ любезенъ като брата си; ако ли напротивъ не направишъ добро, то грѣхъ имашъ, и са наказвашъ за него: Обаче то на тебѣ стои; ако само щешъ, можишъ да надвѣши страсть тѣ си.

(1) Быт. Г, 7—13, 14—16—17.

(2) Быт. Д, 1—16.